

RECENSIE ■ CONCERT ANNE VAN VEEN

Een opmerkelijk, beladen debuut

★★★☆☆

Gebeurtenis: theaterconcert 'Anne' van Anne van Veen met Jasper Slijderink (piano). **Regie:** Arjan Schoolderman. **Gehoord:** 6/11 ICO/De Schalm, Assen. **Publiek:** 98. **Nog te zien:** vanavond in Groningen (Kruithuis); 21/11 Heerenveen; 4/12 Roden (De Winsinghof); 16/12 Steenwijk; 13/2 Franeker; 17/2 Meppel.

Door Jacques J. d'Ancona

Een beladen debuut. Natuurlijk is Anne Marije van Veen in principe 'zomaar iemand': een talentvolle vrouw van 25, opgeleid aan de Toneelschool en aan de Academie voor Kleinkunst in Amsterdam. Ze bouwde een bescheiden cv op met een rol in de musical *Jan, Jans en de kinderen* en was een tijdje op de radio waarneembaar als zangeres van het finalelied in *Spijkers met koppen*. Je begint ergens en dan? Als je lef, ideeën en materiaal hebt smijt je je op eigen risico in het diepe.

Dat leidt tot een klein geproduceerde theatershow, mooi en smaakvol omringd met licht, geluid en de toewijding van Jasper Slijderink, die als begeleider zijn ziel en alle zaligheden in de job gooit. Daarmee sta je niet meteen in het Koninklijke Carré zoals je vader op dit moment. Dat kan nog even duren. Maar die vader begon net als zij ook 'ergens', bij voorbeeld in Groningen in Theater Coendersborg waar wijlen Henk Borgman stoelen klaar zette en een mens of veertien, zestien binnenliet voor een nieuwe vorm van entertainment.

Het concert *Anne* wijkt in zoverre af van een standaard debuut dat het doortrokken is van een soort perfectionisme dat aan de ene kant verbaast en anderzijds heimwee oproept naar de periode van knutselen, passen en meten toen ze alles nog moest bedenken. In haar omgang met haar teksten en muziek is bij Anne van Veen alles doordacht, elke pas, elke stembuiging, elk bruggetje. Daarmee organiseert ze met opmerkelijk gemak aandacht en sympathie.

Als ze in het openingsnummer achteloos vragend *Mag ik voor je vallen* zingt, is de ban al gebroken. Van kolkende hartstocht mag dan sprake zijn, Anne treedt echter niet buiten haar oevers. Een geschoold gehanteerde zangstem stelt ze volledig in dienst van het programma dat een mix oplevert van gezongen en vertelde verhalen, mijmeringen, reisverslagen en ervaringen.

In haar oogopslag en de parende lach schuilt de triomf van 'de ijverige scholiere van vroeger die zo snel was afgeleid', maar er in is geslaagd de dingen op een rijtje te krijgen. Dat is duidelijk, ook al permiteert Anne zich de vrijheid af te dalen in observaties die enige toelichting behoeven. Maar een vragenuurtje is er niet en er komen momenten dat haar vocalen ontaarden in een woest, meeslepend chanson waarmee ze je alle hoeken laat zien. Die komische knipoog in haar houding en de broosheid die intrigerend contrasteert met haar verpletterende zelfverzekerdheid staan voor een breed uitwaaiend spectrum van haar fantasie.

